

Ár 2016, fimmtudaginn 14. apríl, er dómþing Dómstóls ÍSÍ háð á símatorgi Símans, 7557755, af Hilmari Gunnlaugssyni dómara.

Fyrir er tekið:
Málið nr. 7/2015:
Telma Matthíasdóttir
gegn
Jens Viktor Kristjánsson
Þríþrautafélagið Ægir og
Þríþrautanefnd ÍSÍ

Gögn málsins nr. 1 til 10 liggja frammi. Mætt eru í dóminn Telma Matthíasdóttir kærandi og Halldóra Matthíasdóttir f.h. kærða þríþrautanefnd ÍSÍ. Jens Viktor Kristjánsson upplýsti í tölvupósti að óvist væri hvort hann gæti mætt til þessa þings og er hann ekki mættur.

Er nú í réttinum kveðinn upp svofelldur

DÓMUR:

Dómsorð:

Mót í kvennaflokk í ólympískri þríþraut, haldið að Laugavatni 14. júní 2015, er dæmt ógilt.

Dómsorð er lesið í heyranda hljóði.

Aðilum er bent á ákvæði 33.1 í lögum ÍSÍ, en þar segir að heimilt sé að skjóta til áfrýjunardómstóls ÍSÍ, dónum og úrskurðum dómistóls ÍSÍ og af grein 33.3 leiðir að frestur til að skjóta máli til áfrýjunardómstóls er ein vika frá því að aðila var kunnugt um niðurstöðuna.

Dómþingi slitið

Hilmar Gunnlaugsson.

Ár 2016, fimmtudaginn 14. apríl, er dómþing Dómstóls ÍSÍ háð á símatorgi Símans, 7557755, af Hilmari Gunnlaugssyni dómara.

Fyrir er tekið:
Málið nr. 7/2015:
Telma Matthíasdóttir
gegn
Jens Viktor Kristjánsson
Þríþrautafélagið Ægir og
Þríþrautanefnd ÍSÍ

Gögn málsins nr. 1 til 10 liggja frammi. Mætt eru í dóminn Telma Matthíasdóttir kærandi, Halldóra Matthíasdóttir f.h. kærða þríþrautanefnd ÍSÍ og Jens Viktor Kristjánsson persónulega og f.h. þríþrautafélagið Ægi.

Er nú í réttinum kveðinn upp svofelldur

DÓMUR:

I. Aðilar og dómkröfur.

Mál þetta er mótttekið af skrifstofu ÍSÍ 19. júní sl. Kærandi er Telma Matthíasdóttir, kt. 160276-3399, Hólmavík 39, 225 Áftanesi. Kærði eru Jens Viktor Kristjánsson, kt. 180172-3789 og Þríþrautafélagið Ægir, kt. 441207-1070. Jens Viktor er fyrirsvarsmaður Þríþrautafélagsins Ægis. Þá gerðist Þríþrautanefnd ÍSÍ, kt. 640215-0700, fyrirsvarsmaður Halldóra Gyða Matthíasdóttir Proppé, aðili að máli þessu og telst einnig vera kærði í málinu.

Málinu var úthlutað Hilmari Gunnlaugssyni dómara í dómstól ÍSÍ 22. júní 2015 með tölvupósti frá skrifstofu ÍSÍ. Sá tölvupóstur skilaði sér ekki til dómara og það var ekki fyrr en 16. mars 2016 sem dómara varð það ljóst að honum hafði verið úthlutað þessu máli. Var samdægurs haft samband við málsaðila og kærða gefinn vikufrestur til að skila greinargerð. Kærði nýtti sér ekki þann rétt en kvaðst byggja á skýrslu sinni sem lá frammi í málinu. Fram kom þó að í fyrirtöku þann 22. mars sl., að kærðu Jens Viktor og Þríþrautafélagið Ægir teldu að krafa kæranda ætti að beinast að Þríþrautanefnd ÍSÍ og tók dómarí til skoðunar hvort óska ætti eftir greinargerð frá Þríþrautanefnd ÍSÍ og/eða kanna hvort nefndin myndi vilja óska eftir aðild að málinu. Hið síðarnefnda varð ofan á og með bréfi dags. 31. mars sl. óskaði nefndin eftir aðild að málinu. Í þinghaldi þann 4. apríl sl. var bókað um aðild Íþróttanefndar ÍSÍ og jafnframt ákveðin aðalmeðferð í málinu sem fram fór þann 7. apríl sl.

Dómkröfur kæranda eru svofelldar:

Aðallega að hjólaleggurinn verði leiðréttur hjá þeim 6 sem hjóluðu of langt, tíminn endurreiknaður niður í 40 km. Með því nást sem réttust úrslit í keppninni. En ekki uppreikna tíma þeirra sem hjóla of stutt því þau græða alltaf á því að hjóla styrra. Til vara gerir kærandi þá kröfu að keppnin verði ógild sem Íslandsmeistararamót og stigakeppni fyrir Bikarmeistarann.

Til þrautavara gerir kærandi þá kröfu að hjólaleggurinn verði hjólaður aftur.

Eins og að framan greinir þá hefur ekki verið skilað greinargerð af hálfu kærðu Jens Viktors Kristjánssonar og Þríþrautafélagsins Ægis. Við þingfestingu málsins hafnaði kærði aðal- og þrautavarakröfu kæranda, en taldi sig ekki vera réttan aðila vegna varakröfunnar.

Af hálfu kærða Þríþrautaneftndar ÍSÍ er gerð sú krafa að „*birt úrslit standi úr því sem komið er.*“ Verður sú kröfugerð skilinn á þann hátt að þess sé krafist að öllum kröfum kæranda verði hafnað.

II. Málsatvik.

Aðilar deila ekki um helstu atriði málavaxta. Íslandsmeistaramót í ólympískri þríþraut fór fram á Laugarvatni 14. júní 2015. Keppnin fólst í því að fyrst átti að synda 1.500 m., síðan hjóla 40 km. og loks hlaupa 10 km. Synt var í Laugavatni, hjóla átti u.p.b. 10 km. leið frá Laugarvatni að keilu og starfsmanni sem merkja áttu snúningspunkt, til baka að Laugarvatni (hringtorgi) og aftur sömu leið nema hvað hjólað væri alveg í mark þegar komið væri til baka í seinna skiptið. Keppnisfundur var haldinn um 45 mínútum fyrir mótið þar sem keppnisstjóri fór yfir brautina og allar reglur hennar. Þar lýsti hann því svo að snúningspunktur í hjóreiðalegg keppninnar væri merktur með keilu og starfsmanni. Gefið var út kort sem sýndi annars vegar hringtorgið og snúningspunktinn. Þegar fyrstu keppendur koma að þeim stað þar sem keilan og starfsmaðurinn áttu að vera, þá var hvorugt til staðar. Hins vegar hafði verið spreyjaður kross á götuna, sem að sögn kæranda var fyrir starfsmenn mótsins til að setja keiluna á. Sumir keppenda sneru við á réttum stað, en aðrir, þar á meðal kærandi, áttu sig ekki á því að komið væri að snúningspunkt og héldu áfram, allt þar til starfsmaður mótsins ók þau uppi og sagði þeim að snúa við. Jafnframt var keilu komið fyrir á réttum stað þegar mistókin uppgötvuðust.

Síðan gerist það að starfsmaður keppninnar færir keiluna nær endamarki (um u.p.b. 750 m., sem leiddi þá til 1,5 km. styttingar) þegar nokkrir keppendur eiga enn eftir að snúa við í annað sinn og þeir hjóla því of stutt. Þeir sem hjóluðu lengst hjóluðu því um 44 – 45 km. vegalengd og þeir sem hjóluðu styst um 38,5 km. vegalengd. Samkvæmt framlögðu skjali frá kærða Þríþrautaneftndar ÍSÍ, þá hjóluðu 6 manns líklega 44-45 km., 6 manns rétta vegalengd og 20 manns 38,5 km.

Kærandi kveðst hafa leitað til keppnisstjóra þegar eftir keppnina með kröfu um að úrslit yrðu lagfærð eða keppni ógild. Niðurstaða keppnisstjóra á staðnum var að úrslit skyldu miðast við röð keppenda í mark óháð því hve langur hjólaleggurinn var hjá hverjum og einum. Leitaði keppnisstjóri samdægurs til Þríþrautaneftndar ÍSÍ og óskaði úrskurðar sem allra fyrst um það hvort birt úrslit skyldu standa. Með bréfi Þríþrautaneftndar ÍSÍ, dags. 16. júní 2015 gerði nefndin það að tillögu sinni að uppreiknaðir yrðu einungis hjólaleggir allra keppenda sem fóru of stutt, þannig að tími þeirra yrði leiðréttur eins og þau hefðu hjólað 40 km. á sama meðalhraða og þau fóru 38,5 km. Jafnframt kom fram hjá nefndinni að hún hefði ekki úrskurðarvald í kærumálum og skjóta þyrfti málínun til dómstóla ÍSÍ, sem kærandi gerði þremur dögum síðar. Við meðferð málins kom í ljós að óumdeilt er með aðilum að endanleg opinber úrslit keppninnar eru í samræmi við tillögu Þríþrautaneftndar ÍSÍ.

Lokatími efstu keppenda í kvennafllokki var sem hér segir (áður en nokkru var breytt):

1. sæti: Sarah Cushing:	2:39:01 (hjólaði 44-45 km.)
2. sæti: Þórunn Margrét Gunnarsdóttir:	2:41:19 (hjólaði 38,5 km.)
3. sæti: Guðlaug Þóra Marinósdóttir:	2:41:53 (hjólaði 38,5 km.)
4. sæti: Vigdís Hallgrímsdóttir:	2:42:25 (hjólaði 38,5 km.)
5. sæti: Sigríður Lára Guðmundsdóttir:	2:44:10 (hjólaði 38,5 km.)
6. sæti: Telma Matthíasdóttir (kærandi):	2:45:12 (hjólaði 44-45 km.)

Þegar opinber niðurstaða hafði verið leiðrétt miðað við tillögu Þríþrautaneftndar ÍSÍ, þá voru opinber úrslit sem hér segir:

1. sæti: Sarah Cushing:	2:39:01
2. sæti: Þórunn Margrét Gunnarsdóttir:	2:44:36

3. sæti: Guðlaug Þóra Marinósdóttir: 2:44:55
4. sæti: Telma Matthíasdóttir: 2:45:12
5. sæti: Vigdís Hallgrímsdóttir: 2:45:28
6. sæti: Sigríður Lára Guðmundsdóttir: 2:47:17

Í þessari niðurstöðu, sem eru opinber úrslit keppninnar í kvennaflokki, liggur fyrir að eingöngu Sarah Cushing og kærandi hjóluðu 4-5 km. lengra en hjóla átti og blasir því við að kærandi myndi hafa lent í 2. sæti keppninnar í kvennaflokki, hefði verið orðið við kröfu um að endurreikna einnig hjólagleggi þeirra sem hjóluðu lengra en 40 km. Hjólatími kæranda var 1:20:27 og ef sá tími er miðaður við 44,5 km. og aðlagaður að 40 km. hefði hann talist vera 1:12:46. Þar sem sigurvegarinn var ekki gjaldgeng í Íslandsmót, þá hefði kærandi samkvæmt þessu sigrað það móti í kvennaflokki, með slíkum endurreikningi, sbr. aðalkröfu kæranda.

III. Málatilbúnaður kæranda.

Af hálfu kæranda er á því byggt að keppnisstjóri hafi tilkynnt á keppnisfundi, sem haldinn var kl. 8:15 eða 45 mínútum fyrir móti að á hjólaglegnum sé keila og starfsmaður á snúningspunktí sem merki fyrir keppendur um að snúa við. Hvorugt hafi reynst rétt þegar fyrstu keppendur, þar á meðal kærandi, komu að snúningspunktí með þeim afleiðingum að kærandi og fleiri hjóluðu of langt. Síðan hafi verið ákveðið í miðri kepni að breyta vegalengdinni með það að markmiði að bæta fyrir mistökin en það hafi ekki tekist, heldur flækt málín enn frekar.

Þar með hafi keppendur ekki hjólað sömu vegalengd í keppninni og fæstir náðu 40 km. vegna styttingar keppnisstjóra, meðan sumir hjóluðu rétta vegalengd og nokkrir, þar á meðal kærandi, töluvert lengra. Þá byggir kærandi á því í kæru að ekki hafi fengist dómari til að vinna við mótið og því eigi að dæma keppnina ólögmæta af þeirri ástæðu. Við flutning málsins var ekki vikið sérstaklega að þessari málsástæðu.

Starfsmaður hafi þannig ekki verið mættur á sinn stað í brautinni sem hafi verið afar mikilvægur og hjólagleggurinn ekki merktur eins og sett var upp fyrir keppendur. Visar kærandi til 5. kaflna Móta- og keppendareglна ÍSÍ, en þar segi í 17. gr.:

Dómarar og starfsmenn opinberra móta skulu jafnan koma til starfa það tímanlega, að þeir geti gengið úr skugga um að allur útbúnaður sé löglegur. Dómarar, sem án gildrar ástæðu mæta ekki til starfa og tilkynna ekki forföll, eiga á hættu að missa dómararéttindin, allt að 6 mánuði. Sama gildir og ef dómarar sýnir vítaverða framkomu gagnvart keppendum eða áhorfendum.

Kærandi byggir á því að keppnisstjóri keppninnar, kærði Jens Viktor Kristjánsson, hafi játað skýlaust fyrir verðlaunaafhendinguna að mistök hefðu átt sér stað og um leið að reglur hafi verið brotnar með þessum afleiðingum. Hann hafi samt tekið þá ákvörðun að halda úrslitum óbreyttum, en tilkynnt að ef einhver vilji kæra þá þurfi sá aðili að senda inn kæru innan sólarhrings á Þríþrautanefndina. Starfsmenn keppninnar hafi þannig játað mistök sín og þar sem um mikilvægan titil hafi verið að ræða þá sé ekki ásættanlegt að þau séu ekki leiðrétt. Við flutning málsins upplýsti kærandi að hún teldi liggja fyrir að ef fallist yrði á aðalkröfu hennar um endurreikning þá hefði hún orðið Íslandsmeistari, þar sem sigurvegarinn þessarar keppni hafi ekki verið hlutgeng í það móti og kærandi hefði orðið önnur. Þá upplýsti kærandi að ef fallist væri á varakröfu hennar um ógildingu keppninnar, þá myndi það þýða að hún yrði stigahæsti keppandi sumarsins í stigakeppni fyrir bikarmeistara, en gat þess jafnframt að það væri nokkuð ósanngjarnit gagnvart þeim sem þann titil hlaut, þar sem þetta hafi verið eina móti þessarar gerðar sem sú tók þátt í á keppnistímabilinu.

Kærandi staðfesti við flutning málsins að keppnisgögn hefðu verið send út í samræmi við reglur. Hins vegar sagði hún að spreymerking á þjóðveginum þar sem keila og

starfsmaður áttu að vera til merkis um snúningspunkt hafi verið þess eðlis að ósanngjarnr væri að ætlast til að hjóreiðafólk á miklum hraða gætu greint þá merkingu eina og sér. Einnig kunni að hafa verið svo að bifreið hafi verið að taka fram úr keppendum á þeim stað með þeim afleiðingum að ómögulegt hafi verið að taka eftir merkingunni. Í öllu falli hafi hún og aðrir ekki tekið eftir henni.

IV. Málatilbúnaður kærðu.

Eins og að framan er rakið, þá hafa kærðu Jens Viktor Kritsjánsson og Þríþrautafélagið Ægir ekki lagt fram greinargerð í málinu, en vísað til samantektar sem Jens sendi Þríþrautaneftnd ÍSÍ sama dag og mótið fór fram. Í þeiri greinargerð kemur fram að óumdeilt er að mistök hafi átt sér stað og að þau hafi verið þess eðlis sem lýst er hér að framan. Um áhrif þessara mistaka á úrslit keppninnar segir í greinargerðinni:

Varðandi áhrif þessara mistaka á heildarúrslit og verðlaunasæti þá lítur út fyrir að helstu úrslit hafi ekki brenglast mikið í karlaflokki. Í kvennaflokki eru áhrifin aftur á móti meiri. Þar eru vel innan við 10 mínútur á milli 2. sætis og þess 6. og því mögulegt að röð þessara keppenda hefði getað orðið önnur. Þar sem Sarah Cushing, sem var fyrst í mark þrátt fyrir að hjóla 45 km leiðina, er ekki gjaldgeng til Íslandsmeistara þá snýst þetta mál einnig um hver þessara kvenna í 2. til 6. sæti er réttmætur Íslandsmeistari kvenna.

Við flutning málsins kom fram hjá Jens Viktori að leiðarlýsing hafi verið gefin út strax við auglýsingum mótsins, bæði í texta og á mynd sem liggur fyrir dóminum í greinargerð kærða Þríþrautaneftndar ÍSÍ. Þá hafi keppnisgögn verið afhent einum eða tveimur dögum fyrir keppnina.

Jens Viktor upplýsti að það hafi verið hann sjálfur sem spreyjaði merkingu á þjóðveginn þar sem snúningspunktur átti að vera og lýsti merkingunni sem „hvít sprey, ör í 180° á miðjum veginum“. Tók hann undir það sjónarmið hjá kæranda að ekki væri hægt að ætlast til þess að keppendur á fleygiferð sæju þessa merkingu, enda hafi hún verið hugsuð fyrir starfsmenn keppninnar til að setja keilu á. Þá kom fram í ræðu hans að þeir karlkeppendur sem voru fyrstir að umræddum punkti og snemu við á réttum stað, hafi allir keppt í þessari keppni árið áður og þá hafi aðstæður verið hinur sömu. Þeir hafi því vitað að þeir væru að koma að snúningspunktinum. Hið sama hafi ekki átt við tvær fremstu konurnar sem komu að þessum punkti, hvorug þeirra hafði keppt árið áður. Kærandi var önnur þeirra.

Kærði Þríþrautaneftnd ÍSÍ byggir kröfum sínum einkum á eftirfarandi málsástæðum:

1. Merki á götunni (spreyjaður kross) var á réttum stað og keppendum bar að kynna sér keppnisleið fyrir keppni skv. móta- og keppendareglum Þríþrautaneftndar ÍSÍ.
2. Til að reyna að leiðréttu fyrir styttingu á braut sem sumir fengu taldi Þríþrautaneftnd að einungis væri hægt að bæta við tíma á þá sem hjóluðu of stutt en ekki draga frá tíma fyrir þá sem hjóluðu of langt. Þríþrautaneftnd lagði þetta til við keppnisstjóra er hann leitaði til nefndarinnar eftir álti á því hvað hægt væri að gera vegna kvörtunar þess sem síðar kærði mótið.
3. Þá segir í greinargerð Þríþrautaneftndar að keppnin endi á hlaupi og þar ráðist endanleg röðun keppenda. Sumir hlaupa hratt til að ná næsta keppanda og aðrir hlaupa hægar þegar þeir eru öruggir með eitthvað sæti. Með því að draga frá tíma frá þeim sem hjóluðu of langt og þannig færa þá upp um sæti í baráttu um verðlaun þá hefði það verið ósanngjarnr gagnvart þeim keppanda sem varð Íslandsmeistari því hún hafði ekki tækifæri tli að keppa við kæranda. Með

öðrum orðum hefði saá keppandi hugsanlega hlaupið hraðar ef hún hefði verið á svipuðum stað í hlaupinu og kærandi og í baráttu um þessi verðlaun.

Af hálfu kærða Þríþrautaneftndar ÍSÍ er á því byggt að kæran snúist ekki um brot einstakra keppenda á keppnisreglum, heldur mistök sem gerð voru við brautargæslu. Vitna er til móta- og keppendareglna Þríþrautaneftndar ÍSÍ, en þar segi m.a. í 2. gr.:

Keppendum er skylt að kynna sér keppnisbraut fyrir keppni og verða þeir að fara alla brautina í heild sinni. Ekki má víkja af braut nema fara inn á hana aftur á sama stað. Öll brot á þessu ákvæði, jafnvel þótt ávinnungur sé enginn, varða tímavíti, nema yfirdómari/keppnissjóri telji að brotið hafi verið umtalsvert og að keppandi hafi hagnast á því eða að brotið hafi stofnað öðrum keppendum í hættu. Ef er talið, varða það brottvisun úr keppninni.

Þá er af hálfu þessa kærða vísað til sömu reglna varðandi keppnisbraut, þar sem segir:

Keppnishaldari gefur út leiðarlýsingu með kortum að lágmarki tveimur vikum fyrir keppni. Keppnishaldari skal senda leiðarlýsinguna annað hvort á keppendur í tölvupósti eða sendir upplýsingar um hvor hægt er að nálgast leiðina t.d. á heimasíðu. Keppendum ber að kynna sér keppnisleiðir.

Merkingar á hjólaleið og hlaupaleið skulu vera örvar á götu, örvar á skiltum við beygjur og önnur þau merki sem tilgreina leiðina nákvæmlega. Mælt er með að keppnishaldarar setji keilur á brautina þar sem þarf að aðskilja umferð keppenda.

Endamark skal vera vel merkt og áberandi fyrir alla keppendur.

Keppnisbraut skal vera tilbúin og merkt fyrir keppnisfund.

Brautarverðir skulu staðsettir þar sem talið er mögulegt að keppendur geti villst af leið eða þar sem öryggi keppenda gæti verið í hættu, t.d. vegna bílaumferðar. Starfsmenn skulu vera vel sýnilegir og merktir t.d. í gulum vestum eða áberandi einkennisfatnaði.

V. Forsendur og niðurstöður.

Í kafla I er lauslega gerð grein fyrir meðferð mólsins. Á því hefur orðið óhæfilegur dráttur, en hann skýrist af því að vegna mistaka þá var netfang það sem notað var í samskiptum skrifstofu ÍSÍ og þess dómara sem fékk málín úthlutað ekki virkt, þannig að sjálfkrafa framsending sem verið hafði frá því í vinnunetfang dómara virkaði ekki. Barst dómara því ekki póstur með upplýsingum um úthlutunina og þá var ekki heldur sendur sjálfkrafa póstur til baka á sendanda um að netfangið væri óvirkt. Uppgötvaðist þetta ekki fyrr en 16. mars sl. og hefur meðferð mólsins verið með hefðbundnum hætti frá þeim tíma.

Að mati dómara er kröfugerð kæranda þess eðlis, að eðlilegt þótti að raunverulegur mótsaldari Íslandsmótsins hefði aðild að málí þessu, en ekki eingöngu framkvæmda- aðili mótsins. Þóttu atvik móls að þessu leyti sambærileg við mál Dómstóls ÍSÍ nr. 8/2014, sem einnig var mál nr. 4/2014 hjá Áfrýjunardómstóli ÍSÍ. Í því málí komust bæði dómstig að því að vísa yrði málín frá þar sem galli væri á aðild í málín en þar hafði raunverulegur mótsaldari ekki verið kærður, heldur framkvæmdaaðili mótsins. Þar þótti aðild kærða í því málí ekki vera útilokuð og því ekki rétt að sýkna vegna aðildarskorts. Var ábendingu því beint til Þríþrautaneftndar ÍSÍ um möguleika nefndar-innar á að óska eftir aðild að málín og barst beiðni þar um sem orðið var við. Ekki er deilt um málavexti og liggar fyrir að mistök urðu við framkvæmd keppninnar með þeim afleiðingum að 6 keppendur hjóluðu nálægt 45 km. leið, 6 keppendur hjóluðu rétta vegalengd eða 40 km. og 20 keppendur hjóluðu um 38,5 km. leið. Augljóst verður að telja, með vísan til upplýsinga í málavaxtalýsingu um raunverulega tíma hvers keppenda sem og opinbers tíma, að mistökin höfðu eða gátu haft úrslitaáhrif á

niðurstöðu keppninnar í kvennaflokkí og þannig skipt miklu bæði í Íslandsmeistaramótinu – sem var eingöngu þetta móttí Þessari vegalengd – sem og stigamóti fyrir bikarmeistara.

ÍSÍ er landssamband héraðssambanda/íþróttabandalaga og sérsambanda, skv. grein 2.1. í lögum ÍSÍ. Á heimasíðu ÍSÍ kemur fram að framkvæmdastjórn ÍSÍ geti samþykkt að stofna nefnd um íþróttagrein sem viðurkennd hefur verið af ÍSÍ en hefur ekki náð þeirri útbreiðslu á landsvísu að hún nái að uppfylla kröfur ÍSÍ um stofnun sérsambands. Hlutverk íþróttanefnda ÍSÍ er m.a. að efla viðkomandi sérgrein í landinu, sjá til þess að þýða og setja nauðsynlegar reglu, löggilda dómarar, ráðstafa landsmótum og staðfesta met í samráði og samstarfi við ÍSÍ. Þá eru íþróttanefndir fulltrúar viðkomandi íþróttagreina gagnvart útlöndum og sjá um að reglur varðandi viðkomandi íþróttagrein séu í samræmi við alþjóðareglur í samráði og samstarfi við ÍSÍ. Íþróttanefndirnar eru aðilar að alþjóðasérsamböndum í gegnum ÍSÍ. Á heimasíðunni kemur fram að um þessar mundir eru starfandi 5 íþróttanefndir og er Príþrautaneftnd ÍSÍ ein þeirra.

Á heimasíðu Príþrautaneftndar ÍSÍ, www.triathlon.is, kemur fram að nefndin sé aðili að ETU (European Triathlon Union) og ITU (International Triathlon Union). Príþrautaneftnd ÍSÍ hefur gefið út móta- og keppendareglur, sem á heimasíðu nefndarinnar eru kallaðar keppnisreglur.

Í 10. grein þeirra reglna segir m.a.:

Frá upphafi keppni og þar til úrslit hafa verið staðfest, eru allar ákvarðanir keppnisstjóra/yfirdómara endanlegar og bindandi varðandi allt sem viðkemur keppnishaldinu og keppninni, nema þar sem áfrýjunarnefnd hefur úrskurðað annað.

Í 36. gr. laga ÍSÍ segir að dómstólar ÍSÍ geti í dómsorði, auk efnisniðurstöðu, m.a. kveðið á um eftirfarandi réttindi og skyldur til aðila máls:

- a. *Dæmt mótt ógild og eftir atvikum dæmt að mótt skuli endurtekið.*
- b. *Dæmt leiki ógilda, látið endurtaka þá eða dæmt um úrslit þeirra.*
- c. *Ákvarðað dagsektir gagnvart aðildarfélögum og sérsamböndum en ekki einstaklingum. Dagsektir renni til ÍSÍ.*
- d. *Ákveðið sektir á félög og sérsambönd.*
- e. *Málskostnað, ef málsgrundvöllur telst vera tilefnislaus.*

Samkvæmt þessu er ljóst að dómstóll ÍSÍ hefur ekki vald til að breyta skráningu einstakra keppenda í móti, heldur eingöngu að dæma mótt annað hvort ógilt og láta þar við sitja, eða ógilda mótt og gera aðilum að endurtaka það. Samkvæmt b lið getur dómstóll ÍSÍ dæmt um úrslit leikja, en skoða verður þá heimild í því ljósi, að slík heimild er þá aðeins tæk, að reglur sem um viðkomandi íþróttagrein gilda, taki beinlínis á því með hvaða hætti slíkt verður gert. Má í þeim eftum vísa til reglu greinar 40.1. í reglugerð KSÍ um knattspyrnumót þar sem skýrt er tekið fram hvernig dæma skuli úrslit leiks ef um ólöglega skipað lið hafi verið að ræða. Dómstólar ÍSÍ hafa hins vegar ekki heimild til að breyta ákvörðunum dómarar sem sannað þykir að hafi verið rangar og haft áhrif á úrslit leiks. Sama gildir um ákvarðanir eða mistök dómarar sem áhrif hafa á úrslit móts.

Þegar af þessari ástæðu verður að hafna aðalkröfu kæranda, þar sem dómstól ÍSÍ skortir heimild til að leiðréttá hjólreiðatíma í umræddri príþraut með endurreikningi í samræmi við kröfu kæranda.

Varakrafa kæranda um að keppnin verði ógild sem Íslandsmeistaramót og stigakeppni fyrir bikarmeistarann fellur innan valdsviðs dómstóls ÍSÍ, sbr. a lið 36. gr. laga ÍSÍ.

Í 4. gr. móta- og keppendareglna Príþrautaneftndar ÍSÍ segir að keppnisstjóri/yfirdómari túlki reglurnar, taki við ábendingum, kvörtunum, kærum og úrskurðar, dæmir tímatíma,

ákveði brottvísun úr keppni. Úrskurðir keppnisstjóra séu bindandi og ef keppandi sé ósáttur við úrskurð keppnisstjóra megi áfrýja ákvörðun hans til Þríþrautaneftndar ÍSÍ, sem úrskurði innan viku frá skriflegrí áfrýjun.

Í máli þessu liggur fyrir að Þríþrautaneftnd ÍSÍ fékk málið inn á sitt borð innan þeirra tímaramma sem tilgreindir eru í 4. gr. móta- og keppendareglnanna. Þríþrautaneftnd ÍSÍ taldi sig ekki hafa heimild til að ákveða hvernig skyldi ákvarða úrslit umræddrar keppni, og beindi þar af leiðandi ákveðinni tillögu til keppnisstjóra. Keppnisstjóri gerði þá tillögu að sinni niðurstöðu og eru það hin opinberu úrslit mótsins.

EKKI hefur verið byggt á því af hálfu aðila að málsméðferð hafi verið ófullnægjandi og verður því lagt hér til grundvallar að kröfum móta- og keppendareglna Þríþrautaneftndar ÍSÍ hafi verið fullnægt og því sé málið tækt til efnisafgreiðslu hjá dómstóli ÍSÍ.

Í grunnreglum þríþrautakeppni, ITU Competition Rules, sem finna má á vef ITU, www.triathlon.org, eru skýrar reglur um það hvernig úrslit skulu ráðast í þríþraut, sjá grein 2.11.a. Þar segir að sá sigri sem klári braut á stystum tíma. Í grein 2.12 er fjallað um óvenjulegar aðstæður og tilgreint að í undantekningartilvikum sé unnt að stytta einn legg í keppni á meðan á keppni stendur. Síðan segir: „*The TD and TOs will take all reasonable actions to ensure the fairness of the event and the safety of the athletes. Otherwise, the race will be stopped.*“

Pað er forsenda þessara reglna að jafnræði gildi á milli keppenda. Í máli þessu reynir á tvö álitaefni, annars vegar hvort skortur á merkingu í samræmi við upplýsingar eigi að leiða til ógildingar keppninnar og hins vegar hvort stytting hjólaglegs fyrir hluta keppnda eigi að gera slíkt hið sama.

Í móta- og keppendareglum Þríþrautaneftndar ÍSÍ er sérstakur kafli um framkvæmd og skipulag keppni. Þar kemur fram að merkingar á hjólagleið skuli vera örvar á götu, örvar á skiltum við beygjur og önnur þau merki sem tilgreina leiðina nákvæmlega. Fyrir liggur að ör hafði verið málud á þjóðveg þar sem snúningspunktur var, en af hálfu keppnisstjóra var viðurkennt að sú merking hafi verið fyrir starfsmenn keppninnar, en ósanngjarnit væri að ætlast til þess að keppendur, sem ekki hefðu áður tekið þátt í keppni á þessum stað, gætu greint þessa merkingu. Var merkingu þannig ábótavant, þegar kærandi kom í fyrra sinn að umræddum snúningspunktum í hjólagleið.

EKKI er sjálfgefið að slík mistök leiði til ógildingar á móti, jafnvel þó hún hafi haft áhrif á úrslit þess. Ógilding á móti myndi þannig leiða til að sigurvegari í kvennaflokki, sem hjólaði ásamt kæranda lengra en aðrir keppendur í kvennaflokki, myndi missa viðurkenningu sína. Í þessu tilviki var sigurvegarinn ekki gjaldgengur sem Íslandsmeistari, en dómstóll ÍSÍ getur ekki látið þá staðreynnd ráða niðurstöðu mólsins.

Keppendur sem fara styttri leið en uppgefin er, skulu almennt dæmdir úr keppni. Frá því geta verið frávik, sbr. hér áður, en þá er almennt miðað við að jafnræði gildi. Í móti þessu var ákveðið, þegar mistök urðu ljós, að færa snúningspunkt til og stytta vegalengdina. EKKI tókst betur til en að þeir tveir keppendur í kvennaflokki sem höfðu hjólað of langt fóru á mis við þessa styttingu, en allir aðrir keppendur í kvennaflokki fengu hana. Var jafnræði keppenda þannig ekki tryggt og urðu upphafleg úrslit mótsins því ekki marktæk, þar sem sýnt verður að telja að þetta ójafnræði hafði áhrif á röðun keppnda í mark.

Með því að breyta upphaflegum úrslitum keppninnar þannig, að uppreiknaður væri tími þeirra sem hjóluðu of stutt, var leitast við að jafna það ójafnræði sem upp kom. Slíkar breytingar sem gerðar eru eftirá taka ekkert tillit til atriða sem felast í eðli keppni af þessu tagi og byggja á jafnræði aðila. Eftir þá breytingu var orðið mjög stutt á milli kæranda og þeirrar sem lenti í 2. sæti keppninnar og varð þar með Íslandsmeistari í þessari vegalengd. Munurinn á þeim keppnda og kæranda, sem endaði eins og áður sagði í 4. sæti samkvæmt úrslitunum svo breyttum, var 36 sekúndur og 17 sekúndur

voru frá tíma kæranda að svo reiknuðum tíma þeirrar sem endaði í 3. sæti. Ljóst er að slíkur munur á tíma í hlaupi samsvarar um 50 – 100 metra vegalengd og því hefði návígí keppenda getað haft áhrif á endanlega tíma í keppninni. Um slíkt verður ekki fullyrt, en lagt hér til grundvallar að engan veginn sé sýnt fram á að þessi mistök hafi ekki haft áhrif á úrslit keppninnar, þvert á móti. Verður því ekki talið að nægjanlegt hafi verið að endurreikna tíma þeirra sem fóru of stutt til að komast hjá því að mistökin myndu valda ógildi umrædds móts.

Af hálfu kæranda er gerð krafa um að keppnin verði dæmd ógild og er sú krafa ekki bundin við keppni í kvennaflokki samkvæmt orðanna hljóðan. Fyrir liggur að kærandi hefur enga lögvarða hagsmuni af því að keppni í karlaflokki verði ógilt og hefur sú keppni ekki verið kærð.

Með vísan til framanritaðs verður því fallist á varakröfu kæranda og mótt það í ólympískri þríþraut sem haldið var sunnudaginn 14. júní 2015 á Laugarvatni á vegum Príþrautafélagsins Ægis, ógilt hvað varðar úrslit þess í kvennaflokki.

Í þrautavarakröfu kæranda er sérstök krafa um að hjólaleggurinn verði hjólaður aftur. Með vísan til a. liðar 36. gr. laga ÍSÍ verður ekki talið að dómstóll ÍSÍ geti dæmt að hluti móts skuli endurtekinn, heldur mótið sem slíkt. Kemur þrautavarakrafan sem slík því ekki til frekari skoðunar. Telja verður hins vegar að dómstóll ÍSÍ geti komist að niðurstöðu um að endurtaka þurfi mótt, þrátt fyrir að hún felist ekki samkvæmt orðanna hljóðan í kröfugerð kæranda. Slík niðurstaða kann að vera sanngjörn gagnvart kæranda og öðrum keppendum í kvennaflokki umrædds móts. Engu að síður telur dómstóll ÍSÍ réttara að eftirláta Príþrautanefnd ÍSÍ að bregðast við niðurstöðu dóms þessa og ákvarða sjálft með hvaða hætti leyst verði úr þeim afleiðingum sem dómurinn kann að hafa, enda ekki sjálfgefið að það sé í þágu keppenda að gera þeim að endurtaka mótt þetta löngu eftir að það fór fram.

Dóm þennan kvað upp Hilmar Gunnlaugsson dómari í dómstól ÍSÍ.

Dómsorð:

Mót í kvennaflokki í ólympískri þríþraut, haldið að Laugavatni 14. júní 2015, er dæmt ógilt.

Dómsorð er lesið í heyranda hljóði.

Aðilum er bent á ákvæði 33.1 í lögum ÍSÍ, en þar segir að heimilt sé að skjóta til áfrýjunardómstóls ÍSÍ, dómum og úrskurðum dómstóls ÍSÍ og af grein 33.3 leiðir að frestur til að skjóta máli til áfrýjunardómstóls er ein vika frá því að aðila var kunnugt um niðurstöðuna.

Dómþingi slitið

Hilmar Gunnlaugsson.
